

uçaklarla silah yardımı yapılmıştır. Türkiye, bunu durdurma cesaretini gösterememiştir. Zaman zaman mesele ayyuka çıkıp, Mersin'de olduğu gibi, sendikacılar, işçiler gemilere el koyup, "biz bu yardımları taşımayacağız" diye kamuoyunun baskısını hissettiği anda, gelen uçakların bazılarını indirip arama talebinde bulunduğu anda, hepimizin bildiği gibi, yedi uçak gelecekken, üç uçak gelmiş ve silah taşıyan dört uçak, Türkiye üzerinden değil, başka hava sahası üzerinden Erivan'a gitmiştir. Dolayısıyla, yapılan bu silah yardımları gizli değildir. Bunu, bugünkü Ermenistan'ın ateş gücünden de biliyoruz. Ermenistan bugün uçaklarla, helikopterlerle kendi sahasından Azerbaycan'a hücum etmektedir. Dolayısıyla, biz Ermenistan'ın silahlanmasında, bu şekilde, dolaylı olarak yardımda bulunmuşuzdur.

Enerji meselesinde de aynı şey olmuştur. Sonradan enerji, yine, gerek Azerbaycan'ın, gerekse burada muhalefetin ve Türk kamuoyunun baskısı üzerine uygulamaya geçmemiştir; fakat 300 milyon kilovat/saat elektrik enerjisi verme anlaşması, protokol anlaşması yapılmıştır Ermenistan'la ve gelen tepkiler üzerine, geri adım atılmıştır; ama, maalesef büyük hayal kırıklıklarına sebep olunmuştur, büyük ümitler mahvolmuştur.

Şimdi, başka bir konuya geliyoruz. Nedir bu?.. Buğday meselesi. Biz, bu buğday meselesini defalarla buraya getirdiğimizde, bize cevap verilirken çıkmıştır ve denilmiştir ki; "Siz yalan söylüyorsunuz, yanlış söylüyorsunuz."

Burada maddî hatalar hiç de önemli değildir. 100 bin ton buğday vermişsiniz veya 67 bin ton buğday vermişsiniz; ama, şu bir gerçektir ki, Türkiye buğday vermiştir. Bu buğdayı borç olarak vermiştir, o ayrı mesele; ama Türkiye kendi kaynaklarından, hem de Ermenistan'a hiçbir şart koşmadan, onlarla hiçbir anlaşmaya gitmeden, onları, bundan sonraki hareketlerinde kısıtlayıcı hiçbir davranışa mecbur etmeden bu buğdayı vermiştir ve bu buğday, Dışişleri Bakanının burada daha önce ifade ettiği gibi, 67 bin ton olmuştur ve 1 136 vagonumuzla, Toprak Mahsulleri Ofisi depolarından Ermenistan'a sevk edilmiştir.

Şimdi siz, Ermenistan'ın yöneticileri durumunda olsanız, nasıl bir politika takip edersiniz? Türkiye'yi, potansiyel bir tehdit olarak, Türkiye'yi kendi ulaşacağımız emellerinizde, ileride bana bir problem çıkarır diye, hiç dikkate alır mısınız?

Türkiye, işte bunu yapmıştır güdülen dış politikayla, Ermenistan'a yeşil işaret verilmiştir dolaylı olarak ve denmiştir ki: "Yapabileceğini yap, biz sana hiçbir şey yapmayacağız."

Bu işareti de Ermenistan almıştır ve onun için, anlaşmalar sürerken; onun için, görüşmeler sürerken, onun için, uluslararası kuruluşlarda, AGİK'te, Birleşmiş Milletlerde kınamalar veya "yapma" çağrıları yapılırken, bu saldırıyı gerçekleştirmiştir ve yaptığı yanına kâr kalmıştır. Çünkü, Türkiye'nin elindeki kartları çok iyi okumaktadır ve bu, şimdiye kadar güdülen dış politikayla apaçık ortadadır.

Değerli arkadaşlarım, bütün bunlar yapılırken, "Adriyatik'ten Çin Denizine kadar bizim sahamız" denen ve bununla övündüğümüz bu potansiyel, gündeme hiç getirilmemiştir; en büyük mesele mahvedilmiştir.

Şimdi düşünün, böyle bir potansiyel üzerinde oturan bir ülke, Türkiye değil de, Belçika veya Lüksemburg olsaydı, bizim yaptığımızı mı yapardı, böyle bir dış politika mı uygulardı?!

Kelbecer işgal edilip de 60 bin kişi mahsur kaldığında, Elçibey Türkiye'den helikopter istemiştir. Türkiye, Ermenistan'a buğday vermiştir, dünya kamuoyunun baskısı altındayım falan